อนุสรณ์งานฌาปนกิจศพ

นายเล็ก พงศ์การุณ

294.313
อ231ล

นกิจสถาน วัดสังเวชวิศยาราม

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๕

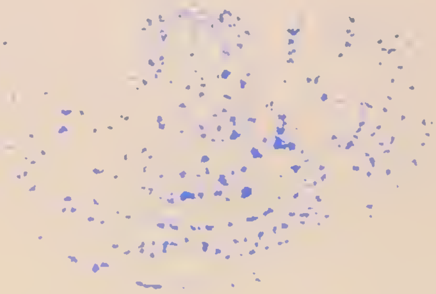

#2877

คุณเล็ก พงศ์การุณ

มรณะ 18 เมษายน พ.ศ. 2515

ชาตะ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2446

คำนวนอายุได้ 69 ปีเศษ

เลขหมู่ 294.313
: อ 231 ส
เลขทะเบียน 015705

๖๖๔๕

อนุโมทนากถา

ในงานฌาปนกิจศพ คุณเล็ก พงศ์การุณ

กำหนดวันที่ ๒๑ – ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๕

ณ ฌาปนกิจสถาน วัดสังเวชวิศยาราม

ในฐานะที่ คุณเล็ก และครอบครัว มีความคุ้นเคยเคารพนับถือกับข้าพเจ้ามาเป็นเวลานาน จึงใคร่ให้ข้าพเจ้ามีส่วนร่วม ในการบำเพ็ญกุศลอุทิศ แด่คุณเล็ก พงศ์การุณ ในโอกาสทำการฌาปนกิจศพ ครั้งนี้ด้วย โดยให้เขียนคำอนุโมทนา แล้วแต่จะเห็นสมควร เพื่อพิมพ์แจกในงานครั้งนี้ เพื่อเป็นอนุสรณ์ แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ตามความรู้สึกของข้าพเจ้าแล้ว เห็นว่าคุณเล็ก พงศ์การุณ เป็นผู้ดำเนินชีวิตของตน ให้เป็นประโยชน์ได้ดี ทั้งด้านคดีโลก และคดีธรรม ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในสัมมาปฏิบัติ ตามทำนองคลองธรรม มีศรัทธา ความเชื่อมั่นในคำสอนทางพระพุทธศาสนา ด้วยจิตใจที่เลื่อมใสอย่างแท้จริงเพราะการแสดงออกด้วยการปฏิบัติธรรมของพระพุทธองค์ มีศีลคือมีความประพฤติเรียบร้อย มีสุตะ คือการศึกษา สนใจใน-

การแสวงหาความรู้ ในทางศาสนา มีการบริจาคทาน บำรุงพระศาสนา และสาธารณกุศลต่าง ๆ อยู่เสมอ มีความรอบรู้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ และไม่เป็นประโยชน์ รู้จักบาปบุญคุณและโทษ ละสิ่งที่ควรละ บำเพ็ญสิ่งที่ควรบำเพ็ญ ได้แก่การละชั่วประพฤติดี สิ่งใดชั่วก็พยายามละ สิ่งใดดีก็พยายามบำเพ็ญให้มีขึ้นในตน ยึดถือแต่สิ่งที่เป็นสาระ ละเว้นสิ่งที่ไร้สาระ ผู้เช่นนี้ ท่านสรรเสริญว่าเป็นผู้มาดีและไปดี คุณเล็ก พงศ์การุณก็เป็นบุคคลเช่นนั้น

ข้าพเจ้าขออนุโมทนา ส่วนกุศลต่าง ๆ ที่คณะเจ้าภาพได้บำเพ็ญอุทิศให้ คุณเล็ก พงศ์การุณ ด้วยความกตัญญูกตเวทีหรือด้วยประการอื่นใดก็ตาม ไว้ในที่นี้ ด้วยอำนาจแห่งกุศลผลบุญนั้น ๆ ขอจงเป็นเหตุปัจจัยสนับสนุน เพิ่มพูนวิบากสมบัติอันเป็นทิพย์ สำเร็จประโยชน์เกื้อกูล และความสุขแก่ คุณเล็ก พงศ์การุณ ตามสมควรแก่คติวิสัย ในสัมปรายภพตามเจตจำนงค์ จงทุกประการ.

พระญาณโสภน

วัดสังเวชวิศยาราม นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

ประวัติคุณเล็ก พงศ์การุณ (ย่อ)

เดิมเกิดที่อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี ได้มาเรียนหนังสืออยู่ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ จนจบ ม. 8 จากนั้นก็ได้เข้าทำงานอยู่กรมศุลกากร จนกระทั่งย้ายไปเป็นด่านสะเดา ทำงานอยู่ประมาณเกือบปี ก็ย้ายกลับมาอยู่กองสถิติ หลังจากนั้นย้ายไปอยู่ที่เกาะสีชัง จนกระทั่งออกจากราชการเมื่อ พ.ศ. 2488 ต่อจากนั้นได้เข้าทำงาน บริษัท ฮอแลนด์ และโอนไปทำที่-เอกิเมเออร์ อยู่จนกระทั่งออกเพราะชรา หลังจากนั้นก็ได้ใช้ชีวิตอยู่กับบ้านประมาณ 7 ปีเศษ และได้สิ้นชีวิตลง เมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2515 ด้วยโรคชรา

ขอให้วิญญาณของ คุณเล็ก พงศ์การุณ จงไปสู่สรวงสวรรค์ คติภพเทอญ.

อนงค์ โรจนพรรณ

เขียนด้วยมือที่คุณอาว์เคยจูง

นงลักษณ์ โรจนพรรณ

การจากของคุณอาว์ "เล็ก พงศ์การุณ" ถึงแม้ว่าจะเป็นการจากไปโดยหลักธรรมชาติก็จริง แต่แต๋วรู้สึกว่าความเศร้าที่เกิดขึ้นกับแต๋วนั้น มิได้เกิดโดยเพียงธรรมชาติอย่างแน่นอน

เหตุผลก็คือ ธรรมชาติสร้างความเศร้าให้แก่มนุษย์ แต่ไม่ได้กำหนดลงไปว่าที่สุดของความเศร้าอยู่ที่ตรงไหน ? อยู่ที่การเสียน้ำตาจนน้ำตาแห้งไปแล้ว แม้จะร้องอีกก็ไม่มีน้ำตาไหล หรืออยู่ที่ความเสียดาย จนแทบอยากจะเปลี่ยนเอาตัวเข้าไปแทน

แต๋วไม่สามารถบอกออกมาได้... ความตายเป็นเรื่องธรรมชาติ แต๋วเคยเตรียมใจไว้ก่อนว่า วันหนึ่งเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น การเตรียมใจล่วงหน้า จะเป็นผลดีช่วยให้ทำใจได้ในเมื่อวันที่คิดไว้มาถึง ครั้นพอถึงวันเข้าจริง ๆ กลับทำใจไม่ได้เลย สิ่งที่คิดไว้ลืมหมด

ฝนตกยังขาดเม็ด ร้อนหนาวผ่านมาก็ผ่านไป แต่ความเศร้าของแต๋ว ในการสูญเสียคุณอาว์นั้น ยังไม่สร่างซา แม้แต๋วได้เช็ดน้ำตาแล้วด้วยมือที่คุณอาว์เคยจูงก็ตาม.

นงลักษณ์ โรจนพรรณ

การจากไปของคุณลุง "เล็ก พงศ์การุณ" ผู้ซึ่งดิฉันได้รู้จักมาตั้งแต่เล็ก เพราะคุณลุงเล็กได้เข้ามาเป็นหัวหน้าครอบครัวของคุณน้าของดิฉัน ทำให้รู้สึกว่าเป็นส่วนใหญ่ส่วนหนึ่งของตระกูลเรา หรือญาติสนิทในครอบครัวของเรา พระคุณความดีตลอดเวลา 27 ปี ของคุณลุงที่มีต่อพวกเรา หมายความถึงคุณน้าผู้หญิงและหลาน ๆ แล้ว ทำให้เป็นครอบหนึ่งที่มีความสุข ความอบอุ่นอย่างไม่น้อยหน้าครอบครัวอื่น ๆ ทีเดียว บางครั้งจะมีการตึงเครียดกันบ้างก็เปรียบเสมือนลิ้นกระทบฟัน แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็เรียบร้อยลงด้วยดี สรุปแล้วคุณลุงก็เป็นผู้ใหญ่ซึ่งมีความยุติธรรม เฉียบขาดในหน้าที่การงาน และทางบ้านก็ปฏิบัติอย่างเที่ยงธรรม สมแล้วกับผู้ที่ได้ผ่านงานที่ยิ่งใหญ่มาแล้ว ฉะนั้นการจากไปครั้งนี้ถึงแม้ว่าอายุของท่าน สมควรแก่กาลเวลาแล้ว แต่ความดีของท่านทำให้ดิฉันต้องอาลัยในการจากไปของคุณลุงในครั้งนี้ด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง

ก่อนที่คุณลุงจากไปเพียงวันเดียว ดิฉันยังได้พูดคุยกับคุณลุงอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง เพราะว่าดิฉันไม่ได้พบกับคุณลุงมาเป็นเวลาร่วม 3 ปี และวันนั้นเองดิฉันได้พบกับท่านเป็นครั้งสุดท้ายจริง ๆ คุณลุงยังแข็งแรงซึ่งดิฉันไม่คิดเลยว่า วันรุ่งขึ้นท่านจากเราไปโดยกระทันหันเช่นนี้ แต่ท่านก็จากเราไปด้วยอาการสงบไม่ทุรนทุรายโดยการนอนหลับไม่ตื่น ดิฉันขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและบุญกุศลที่คุณลุงได้สร้างสมเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ จงเป็นผลดลให้ดวงวิญญาณของคุณลุง "เล็ก พงศ์การุณ" ได้ประสพสุขในสัมปรายภพด้วยเทอญ.

ด้วยความอาลัยและเสียใจอย่างสุดซึ้ง

จาก **สมศรี อุทัยกร**

ขอฝากความไว้อาลัยแด่ . . .

คุณอาเล็ก พงศ์การุณ

ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ผมในฐานะลูกหลาน ซึ่งต้องประสพต่อเหตุการณ์สำคัญในชีวิตอีกหนหนึ่งนั่นก็คือ การลาจากไปของคุณอา..... ซึ่งถ้าที่จริงแล้วก็นับได้ทีเดียวว่าคุณอาเป็นผู้ ที่มีพระคุณต่อผม และเป็นสุภาพบุรุษที่หายาก และแปลกกว่าใคร ๆ ทีเดียว

ตลอดเวลาและค่อนข้างจะเนิ่นนานมากทีเดียว ผมได้พบว่าคุณอาเป็นผู้ ที่รู้จักเผชิญกับปัญหาชีวิต และการงานของตนเองอย่างมากมาย แม้จะเป็นงานหนัก ก็บากบั่นต่อสู้เพราะใจรักสมัครจะทำงานให้ดีที่สุด จึงเป็นที่รู้จักรักใคร่ต่อเพื่อนฝูงทั้งหลายโดยทั่วไป อีกทั้งผู้บังคับบัญชาก็ยังเอาใจใส่ และไว้ใจเฉพาะตัวคุณอา เพราะเป็นผู้ ที่สนใจและรอบคอบในกิจการงานทุกอย่างที่ได้รับมอบหมายมาอย่างน่าสรรเสริญ

ในเรื่องงานอดิเรก คุณอาก็มิได้ละเว้นหรือนิ่งดูดายสิ่งใดที่จะเป็นจุดประสงค์ และเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์แล้วสิ่งเหล่านี้จะสามารถสร้างพลังใจและความเต็มใจเพื่อที่จะมีส่วนช่วยเหลือ อนุเคราะห์โดยทั้งบุคคล ชุมชน หรือหลักแหล่งที่-

นับได้ว่าจะเกิดประโยชน์แก่สาธารณชนทั่ว ๆ ไป คุณอาก็ถือว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นการสร้างกุศลแก่เขา โดยยอมและยินดีเสียสละทุนทรัพย์เล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยให้หนทางอันเรียกว่าเป็น-อุปสรรค เป็นผลสำเร็จด้วยดีอย่างสมบูรณ์ทุกราย

ส่วนเรื่องการอุทิศทำบุญกุศล ก็มิได้มีอคติ หากเป็นความจำเป็นและต้องการให้เกิดประโยชน์ แก่ทางศาสนาอย่าง-แท้จริง คุณอาก็ได้ร่วมมือช่วยเหลืออยู่ด้วยเสมอ

ชีวิตคุณอา และกิจวัตรอันกล่าวได้ว่าปกติธรรมดาในสายตาของลูกหลานอย่างผมเป็นเพียงส่วนเสี้ยวของความจริงทั้งหมด ซึ่งผมไม่อาจจะบรรยายได้หมดสิ้น ณ ที่นี้

ผมจึงได้แต่ตั้งมโนอธิษฐานว่า เมื่อชาตินี้คุณอาจะต้องลาจากไปลับโดยไม่มีวันกลับเช่นนี้ จึงขอกรรมทั้งหลายที่คุณอาสร้างสมไว้แต่เดิมในอดีตชาติ และชาตินี้ จงบรรดาลส่งผลอันไพบูลย์ ผุดผ่องด้วยกุศลกรรม บุญญกรรม ตลอดถึงคุณงามความดี ที่ได้ปฏิบัติต่อลูกหลาน จงได้เป็นพลังอันสูงส่งที่จะดล-บรรดาลให้คุณอา ไปสู่ ณ ที่สุขคติ เบื้องภพสรวงสวรรค์พิมานด้วยความปีติสงบสุขชั่วกัปป์ชั่วกัลป์ เทอญ.

ด้วยความรักและอาลัย

อำพน ไชยาคำ

แด่คุณอาที่เคารพ . . .

เมื่อชีวิน สิ้นดับ กับแสงสูญ
จิตอาดูร พูนประทับ กับถวิล
สิ่งเก่า ๆ เฝ้าเยือน เตือนดวงจินต์
วันสูญสิ้น คุณอา คราจากไป

จิตคำนึง ถึงนิยาม แห่งความหลัง
อดีตครั้ง ยืนยง อยู่ตรงไหน
อันคุณงาม ความดี มิลี้ไกล
ยังฝังจิต สถิตย์ไว้ อยู่ในทรวง

ด้วยความอาลัยและเคารพรัก

จาก **อำพัน ไชยาคำ**

ไว้อาลัยแด่.....คุณอา

สุดเอ่ยวากย์ ฝากคำ พร่ำคิดถึง
อดีตซึ่ง เคยมี ก็ลี้หาย
การเกิดแก่ เจ็บคู่ อยู่มิวาย
พร้อมความตาย เข้ามาพราก ให้จากกัน...

เหลือเพียงสิ่ง เลือนลาง อยู่ข้างหน้า
ขอ... "คุณอา" จงสู่ห้วง สรวงสวรรค์
เปรียบแสงเทียน เวียนหล้า ฟ้าจาบรรจ์
สิ่งผูกพันธ์ นั้น...ไม่จาก ฝากอาลัย.

ด้วยความรัก...และอาลัย

จาก...ไข่

(อมร โรจนพรรณ)

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส

นโม ตสฺส หควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา อเวรา สัพเพ สัตตา อัพยาปัชฌา สัพเพ สัตตา อะนีฆา สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

คำแผ่เมตตา

ขอสรรพสัตว์ จงเป็นผู้ไม่มีเวร จงไม่เบียดเบียนกัน จงเป็นสุข ๆ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ทั้งสิ้นเถิด

บทถวาย ธูป เทียน ดอกไม้

อิมานิ มะยัง ภันเต ธูปะทีปะบุปผะวรานิ ระตะนัตตายัสเสวะ อภิปูชยามะ อัมหากัง ระตะนะถายัสสะบุชา หิตะสุขาวะหาโหตุ อาสะวักขะยัปปัตติยา

บทถวาย ธูป เทียน ดอกไม้

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาด้วยธูปเทียนและมีเทียนจำนำพรรษาเป็นต้น และดอกไม้ทั้งหลายอันเป็นประเสริฐนี้ แก่พระรัตนตรัย ก็กิริยาที่บูชาพระรัตนตรัยนี้ จงเป็นผลนำมาซึ่งประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนาน และเพื่อให้ถึงซึ่งพระนิพพาน อันเป็นที่สิ้นไปแห่งอาสวกิเลส เทอญ

คำอาราธนาบาตรก่อนตักว่าดังนี้

อิมํ ปตฺตํ ปตฺตคนํ ปติคฺคณฺหาม ทุติยมฺปิ อิมํ ปตฺตํ ปตฺตคนํ ปติคฺคณฺหาม ตติยมฺปิ อิมํ ปตฺตํ ปตฺตคนํ ปติคฺคณฺหาม

ยกขันข้าวขึ้นทูนหัวก่อนตักบาตรพระสงฆ์ว่า อิมํ ปตฺตํ โภชนํ ทพฺพึ ปญฺจหตฺถํ สงฺฆสฺส สิรสานมามิ ตักบาตรพระพุทธ ว่า

อิมํ ปตฺตํ โภชนํ ทพฺพึ ปญฺจหตฺถํ พุทฺธสฺส สิรสานมามิ

คำอาราธนาบาตรก่อนตัก

จะต้องตักเมื่อพระสวดพาหุง และให้ตักเก้าช้อน ท่านหมายถึงพาหุง ๘ บท หมายถึงโลกกุตตรธรรม เก้า หมายถึงเทวดา นพเคราะห์เก้า หมายถึง มงคลเก้า คือ อสํวิสุโลปุสพุภ และหมายถึงก้าวหน้าไปสู่ความเจริญ รวมทั้งหมดเป็น ๕ เก้า

คาถาบูชาโภชนาหารแด่บิดาที่ล่วงลับไปแล้ว

อิมินา สกฺกาเรน กตญฺญูกตเวทินํ ปิตุโน คุณฺตฺตรํ สงฺขารสรีรํ โภชนํ มํสานํ ผลานํ อุทกํ วรํ สุคนฺธรสํ ปิตุโน คุณฺตฺตรํ สิรสานมามิหํ

คาถาลาว่า

เสสํ ปิตูนํ โภชนํ ยาจามิ (หลายคนว่า มะ)

คำบูชาโภชนาหารแด่บิดาที่ล่วงลับไปแล้ว

ข้าพเจ้าขอน้อมอุทิศโภชนะแก่พระคุณบิดา มีเนื้อ ปลา ผลไม้ และของ-คาวหวาน น้ำดื่ม เป็นต้น ขอพระคุณบิดาจงส่องทิพยเนตรทิพยกรรณ ด้วยญาณวิธีใด ๆ รับอนุโมทนานี้เพื่อประโยชน์ และความสุขแก่พระคุณบิดา ตลอด-กาลนาน เทอญ

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจิวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจิวะระปูชาวิปาโก อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปิอาทะโย ญาตะกา ทานะปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอถวายจีวรเหล่านี้แก่พระเป็นเจ้า ขอผลแห่งการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงสำเร็จแก่บิดามารดา และญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าผู้ล่วงลับไปแล้ว และจงได้รับส่วนแห่งทานตามความตั้งใจของข้าพเจ้าเถิด

คำถวายสังฆทานอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปฏิคคัณหาตุ อัมหา-กัญเวจะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายสังฆทานอุทิศแก่ผู้ตาย

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหารกับทั้งบริ-วารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดาเป็นต้น (ที่ละโลกนี้ไป) ตลอดกาลนาน เทอญ

คำถวายข้าวบูชาพระพุทธ

อิมัง สูปะพยัญชะนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชนัง อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ

คำถวายข้าวบูชาพระพุทธ

ข้าพเจ้าขอบูชาข้าวสาลี พร้อมทั้งแกงและกับและน้ำอันประเสริฐนี้ แด่พระพุทธเจ้า

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วิยะ สิญจิตัง อะโหสิกัมมัง

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

ขอศพนี้ จงให้อโหสิกรรม เหมือนน้ำที่ข้าพเจ้าได้รดแล้วนี้เถิด

คำภาวนาไปเยี่ยมศพ

เราก็จะต้องตายแน่ทีเดียว

คำภาวนาเวลาทอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ธัมโม เอวัง อะนะตีโต

คำภาวนาเวลาทอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามรูป ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่ใช่ตัวตน

คำภาวนาเวลาเผาศพ

กายของเรานี้ ต้องเป็นอย่างนี้เหมือนกัน มีอย่างนี้เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความเป็นอย่างนี้ไปได้

คำกรวดน้ำแบบย่อ

อิทัง โน ปุญญัง ญาตะกานัง

โหตุ สุขิตาโหนตุ ญาตะโย

ขอให้ดวงวิญญาณของ คุณเล็ก พงศ์กรุณ จงประสบแต่ความสุข

ในสุคติภพอยู่นิรันดร์

อณงค์ โรจนพรรณ

พิมพ์ที่ เพียรรุ่งโรจน์การพิมพ์ 140/9 จุฬาซอย 16 พระราม 4 นครหลวง ฯ
☎ 53627
นายวิรัช เพียรรุ่งโรจน์ ผู้พิมพ์ – โฆษณา 15